30 Νοεμβρίου 2017

Συνάντηση με έναν ταξιτζή, που ήταν ο Άγιος Νεκτάριος!!!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Του π. Ιεροθέου Ανδρουτσόπουλου

Κάποιος μου είπε λίγες ημέρες πριν πως πάτερ, έχεις καιρό να γράψεις κάτι. Και του απάντησα πως συνηθίζω να λερώνω με μελάνι τις λευκές γραμμές του

χαρτιού, μόνο όταν κάτι συμβαίνει και μου προξενεί το ενδιαφέρον ή μου προκαλεί την ευαισθησία. Και είναι αλήθεια, πάει καιρός από τότε.

Πάντα όμως εκεί που δεν το περιμένεις, κάτι έρχεται να σου αναταράξει για λίγο την ησυχία και ίσως και την εφησυχάζουσα συνείδησή σου.

Σκέψεις, λογισμοί, απορίες, αγωνίες όλο αυτό τον καιρό για την νέα αυτή χρονιά, προβληματισμοί του παρόντος, αμφιβολίες για την πορεία του μέλλοντος, την προσωπική ευτυχία και την γενικότερη κατάσταση στον κόσμο, βασανίζουν την καρδιά σου, την σκέψη μου, την ψυχή μας. Γενικότερη η ανησυχία. Μεγάλη η ανεργία. Πλήθυνε λένε η ανομία. Εγκαθίσταται η αναρχία. Στερείται η ελευθερία μας. Χάνεται η γεωγραφική μας κυριαρχία. Τα πάντα αλλάζουν. Και ξαφνικά αισθάνεσαι ότι δεν υπάρχει πια ελπίδα, δεν πρόκειται να σωθείς, σου λένε επίμονα ότι ο Θεός πέθανε, ότι δεν υπάρχει ζωή.

« Θεέ μου τι κόσμος! Βοήθησε με να σωθώ. Να μην σέρνομαι στο χώμα. Αναζωπύρωσε μέσα μου την φλόγα της ελπίδος. Μπορείς άλλωστε. Τι είναι για Σένα ένα θαύμα! Συγχώρεσε την παρρησία μου. Σε αισθάνομαι Πατέρα. Θέλω να νιώθω άνετα μαζί σου».

Αυτές ήταν οι σκέψεις μου. Τις μοιράστηκα μαζί σας. Με βασάνιζαν, δεν σας το κρύβω. Μέχρι που ένας ταξιτζής, άνθρωπος του μεροκάματου, μου έλυσε την απορία. Σου κάνει εντύπωση; Και όμως.
« Πάτερ, μου είπε, άκου αυτό που θα σου πω και πες μου. Σε ένα φίλο, αδελφικό, του διέγνωσαν καρκίνο. Φοβήθηκε. Ταράχτηκε όλη η οικογένειά του. Τον έπιασε τρόμος. Εξετάσεις, αποτελέσματα, επισκέψεις σε γιατρούς, μαγνητικές, αξονικές στο κεφάλι. Τελευταία ελπίδα ,του είπαν, στο εξωτερικό , ένα διαγνωστικό κέντρο στην Γαλλία, για ειδικές εξετάσεις .

Γαλλία, ημέρα Σάββατο , ένα όμορφο πρωινό, στην αναμονή ή στην προσμονή των αποτελεσμάτων , εκεί σε μια στάση, στριμωγμένος με πολύ κόσμο. Ψάχνοντας ταξί. Έπειτα από αρκετή ώρα αναμονής ένα ταξί σταματά εμπρός του και του ανοίγει την πόρτα. «Πηγαίνετε με στο τάδε ξενοδοχείο» , είπε στα γαλλικά, μα κατάλαβε ότι ο ταξιτζής ήταν Έλληνας. «Τι κάνεις στην Γαλλία», τον ρώτησε. «Ήρθα για κάτι εξετάσεις». «Καλά δεν υπάρχουν νοσοκομεία στην Ελλάδα»;.

Ε, για καλύτερα, απάντησε. « Ξέρω ένα καλό νοσοκομείο εκεί στην Αίγινα, πήγαινε εκεί.» Η κούρσα τελείωσε , η απροσδόκητη επαφή με τον ταξιτζή, χάθηκε.

Στην Ελλάδα, λίγες ημέρες μετά, μου συνέχισε την διήγηση ο ταξιτζής που με έφερνε στο μοναστήρι, ο φίλος ρώτησε ποιο νοσοκομείο υπάρχει στην Αίγινα για να πάει. Του απάντησα πως η Αίγινα φημίζεται μόνο για τον Άγιο Νεκτάριο. Δεν

έχει νοσοκομείο για ασθενείς με καρκίνο. Πήγε, τελικά, στο Μοναστήρι του Αγίου, και μπαίνοντας μέσα είδε την αγιογραφία με τον Άγιο Νεκτάριο. Λιποθύμησε. Τον ήξερε αυτό τον Άγιο.Ήταν ο ταξιτζής της Γαλλίας!!!»

Και τότε πήρα την απάντηση στα ερωτηματικά που περιέγραψα παραπάνω. Ένας ταξιτζής σε μένα έλυσε την απορία της αγωνίας, κατάλαβα ότι υπάρχει Ζωή και αυτή την ζωή θέλω να ζήσω, και ένας άλλος ταξιτζής (Άγιος Νεκτάριος) στον ασθενή αδελφό έδωσε την υγεία και την λύση στο αδιέξοδο της αρρώστιας.

Πηγή: Αναπλαστική Σχολή Πατρών, fdathanasiou.wordpress.com